เคลื่อนไหวในคดีเป็นอย่างน้อย ตั้งแต่ต้นจนจบหน้าที่ในคดี และการรายงานทุกครั้งที่ทนายความส่งไปยังลูกความ จะต้องมีหลักฐานการรับส่งเก็บไว้เพื่อยืนยันได้อีกด้วย ซึ่งจากการศึกษาพบว่าในประเทศอังกฤษ ประเทศสหรัฐอเมริกา ประเทศมาเลเซีย สาธารณรัฐฝรั่งเศส และสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ต่างมีกฎหมายในลักษณะนี้เพื่อให้ทนายความมีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงทุกอย่างให้ลูกความทราบ และเพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้ทนายความปฏิบัติออกนอกลู่นอกทางที่ได้รายงานไว้ต่อลูกความ ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่ม ผลปรากฏว่าเสียงส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มมีความเห็นว่าสมควรเพิ่มเติมความรับผิดชอบในเรื่องการรายงานผลการปฏิบัติหน้าที่ของทนายความต่อลูกความนี้ไว้ในข้อบังคับของสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ. 2529 ด้วย

ข) เพิ่มความรับผิดชอบในเรื่องการกล่าวหารายงานการกระทำผิดจริยธรรมของทนายความคนอื่น โดยกำหนดเพิ่มเติมให้เป็นหน้าที่ของทนายความทุกคนที่จะต้องคอยระวังสอดส่องพฤติกรรมของเพื่อนทนายความด้วยกันเอง เพื่อรักษาเกียรติภูมิของผู้ประกอบวิชาชีพเดียวกัน ไม่ให้มัวหมองไปในทางที่ขาดจริยธรรม (Professional Solidarity) ดังนั้น เมื่อทนายความคนใดทราบถึงการประพฤติฝ่าฝืนมรรยาททนายความของทนายความคนอื่นใดก็ตาม ทนายความคนนั้นจะต้องรีบกล่าวหาและรายงานต่อสภาทนายความ เพื่อให้สภาทนายความดำเนินการสอบสวนโดยพลัน ซึ่งหากทนายความคนนั้นทราบแล้วแต่ปล่อยปละละเลยจะต้องถือว่าทนายความคนนั้นมีความผิดฐานฝ่าฝืนมรรยาททนายความด้วยเช่นกัน และจากการศึกษาพบว่าในประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกา มีกฎหมายในลักษณะนี้เพื่อให้ทนายความมีหน้าที่ดูแลรักษาจริยธรรมและเกียรติภูมิในหมู่ทนายความด้วยกัน (Professional Solidarity) เพื่อรักษามาตรฐานแห่งวิชาชีพที่ดีไว้ให้เป็นที่ไว้วางใจแก่ประชาชนโดยทั่วไป และทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสามกลุ่ม ผลปรากฏว่าเสียงส่วนใหญ่ของทุกกลุ่มมีความเห็นว่าสมควรเพิ่มเติมความรับผิดชอบในเรื่องหน้าที่ความรับผิดชอบในการกล่าวหารายงานการฝ่าฝืนมรรยาททนายความของทนายความคนอื่นเข้าไว้ในข้อบังคับของสภาทนายความว่าด้วยมรรยาททนายความ พ.ศ.2529 ด้วย

5.3 แต่อย่างไรก็ตามการออกกฎหมายหรือการแก้ไขกฎหมายเพื่อนำมาใช้กำกับควบคุมจริยธรรมของผู้ประกอบวิชาชีพทนายความอย่างเดียว ยังไม่เป็นการเพียงพอที่จะแก้ไขปัญหาให้จำนวนคดีมรรยาททนายความลดน้อยลงได้มาก จะต้องมีมาตรการอื่นที่สมควรถูกนำมาใช้ควบคู่กันไปกับการขยายกรอบจริยธรรมดังกล่าวมาข้างต้น ซึ่งในเรื่องนี้ศาสตราจารย์ธานินทร์ กรัยวิเชียร ได้ให้ความเห็นว่าการปลูกฝังจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมในสังคมไทย ต้องดำเนินการใน 2 ลักษณะ คือ การ “ปลูก” คือปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมตั้งแต่วัยเด็กและปลูกฝังต่อเนื่องไปในสถานศึกษาตั้งแต่ชั้นอนุบาลจนจบการศึกษา และการ “ปลุก” คือ ทำให้ผู้ใหญ่ระลึกและตระหนักถึงความสำคัญของคุณธรรมและจริยธรรมที่ต้องนำมาใช้ทั้งในการดำรงชีวิตและใช้ในการปฏิบัติ